

ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ – ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3356¹ (ΦΕΚ Α' 152/23.6.2005)

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 15 Μαΐου 2002, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ
της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και
της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας

για την αποφυγή της διπλής φορολογίας
και την αποτροπή της φοροδιαφυγής
αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου

¹ Σύμφωνα με τη σχετική Ανακοίνωση Υπ. Εξωτερικών της 9-21/12.2005 (ΦΕΚ Α' 308) για τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αποφυγή διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου: "Το Υπουργείο Εξωτερικών ανακοινώνει ότι η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 15 Μαΐου 2002, και κυρώθηκε από τη Χώρα μας με τον υπ' αριθμ. 3356/2005 νόμο, ο οποίος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 152 Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, τεύχος Α', της 23ης Ιουνίου 2005, τέθηκε σε ισχύ στις 5 Δεκεμβρίου 2005, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 29 παράγραφος 2 αυτής. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 29 της εν λόγω Σύμβασης οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη: α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισόδημα που προκύπτει την πρώτη, η μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ, β) αναφορικά με άλλους φόρους στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο, που προκύπτουν κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ."

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας,

επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2 ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

- α) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας
 - i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων
 - ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων (αποκαλούμενοι στο εξής ως "Ελληνικός φόρος").
- β) Στην περίπτωση της Λιθουανίας
 - i) ο φόρος εισοδήματος εταιρειών (uznemumu ienakuma nodoklis)
 - ii) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (iedzivotaju ienakuma nodoklis)
 - iii) ο φόρος επί επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν κρατικά κεφάλαια
 - iiii) ο φόρος ακίνητης περιουσίας (nekustama ipasuma nodoklis) (αποκαλούμενοι στο εξής ως "Λιθουανικός φόρος").

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα, ή στη θέση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:
- α) οι όροι "ένα Συμβαλλόμενο Κράτος" και "το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος" υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Λιθουανία, όπως ορίζει το κείμενο.
 - β) ο όρος "Ελληνική Δημοκρατία" περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το μέρος της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,
 - γ) ο όρος "Λιθουανία" σημαίνει την Δημοκρατία της Λιθουανίας και όταν χρησιμοποιείται με την γεωγραφική έννοια, σημαίνει το έδαφος της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και οποιαδήποτε άλλη περιοχή συνεχόμενη στα χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, στην οποία σύμφωνα με τους νόμους της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, η Λιθουανία ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα αναφορικά με το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους τους,
 - δ) ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,
 - ε) ο όρος "εταιρεία" σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρία,
 - ζ) οι όροι "επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους" υποδηλώνουν, αντίστοιχα, μια επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - η) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,
 - θ) ο όρος "αρμόδια αρχή" υποδηλώνει:
 - (i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
 - (ii) στην Λιθουανία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
 - ι) ο όρος "υπήκοος" υποδηλώνει:
 - (i) κάθε φυσικό πρόσωπο που κατέχει την εθνικότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - (ii) κάθε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία, ένωση ή ιδιωτική (προσωπική) επιχείρηση που αντλεί την ιδιότητά του ως τέτοιο από τους ισχύοντες νόμους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ανά πάσα στιγμή, οποιοσδήποτε όρος που δεν ορίζεται σε αυτήν θα έχει, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, όσον αφορά τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η

Σύμβαση, οποιασδήποτε έννοια, δίδεται σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους, υπερισχύει εκείνης της έννοιας που δίδεται σε αυτόν τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 **ΚΑΤΟΙΚΟΣ**

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης, ο όρος "κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φόρο λόγω της κατοικίας του, του τόπου διαμονής του, της έδρας άσκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, του τόπου σύστασης της εταιρίας ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και περιλαμβάνει επίσης αυτό το Κράτος ή οποιαδήποτε τοπική αρχή αυτού. Αυτός ο όρος όμως, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται σε αυτό το Κράτος αναφορικά με το εισόδημα που προέρχεται από πηγές του Κράτους αυτού ή περιουσία που βρίσκεται σε αυτό το Κράτος.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η ιδιότητά του θα προσδιοριστεί ως εξής:

- α) θα θεωρηθεί ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θα θεωρηθεί ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),
- β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του,
- γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,
- δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από τα δύο οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία λαμβάνοντας υπόψη τον τόπο της έδρας άσκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του και τον τόπο σύστασης της εταιρίας.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" υποδηλώνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.
2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - α) έδρα διοίκησης,
 - β) υποκατάστημα,
 - γ) γραφείο,
 - δ) εργοστάσιο,
 - ε) εργαστήριο και
 - ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.
3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης, ή δραστηριότητες επίβλεψης ή συμβουλευτικού χαρακτήρα, συνδεδεμένες με αυτά, στοιχειοθετούν μόνιμη εγκατάσταση μόνο εάν το εργοτάξιο αυτό ή το έργο ή η δραστηριότητα έχουν διάρκεια μεγαλύτερη των εννέα μηνών.
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:
 - α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,
 - β) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,
 - γ) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,
 - δ) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή για την συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,
 - ε) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,
 - ζ) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση συνδυασμένων δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο -εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα, για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 6- ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβάσεις στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Κράτος όσον αφορά οποιοδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες ακόμα και αν ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους. Ωστόσο, όταν οι δραστηριότητες ενός τέτοιου πράκτορα ασκούνται πλήρως ή σχεδόν πλήρως για λογαριασμό αυτής της επιχείρησης και όταν οι όροι συνεργασίας ανάμεσα στον πράκτορα και την επιχείρηση διαφέρουν από εκείνους που συνάπτονται μεταξύ ανεξάρτητων προσώπων, αυτού του είδους πράκτορας δεν θεωρείται πράκτορας ανεξάρτητου χαρακτήρα, με την έννοια της παραγράφου αυτής.

7. Το γεγονός ότι μια εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί να καθιστά την κάθε μία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία και δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος "ακίνητη περιουσία" θα έχει την έννοια που ορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής, οι οποίες έχουν σχέση με ακίνητη περιουσία, θα έχουν εφαρμογή επίσης στην παρεπόμενη περιουσία της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγαιο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας, δικαιώματα τα οποία παρέχουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοiάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Όταν η κατοχή μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μια εταιρία παρέχει το δικαίωμα στον κάτοχο τέτοιων μετοχών ή των εταιρικών δικαιωμάτων επικαρπίας ακινήτου περιουσίας που ανήκει στην εταιρία, το εισόδημα από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή χρήση οποιασδήποτε μορφής αυτού του δικαιώματος, μπορεί να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 3 και 4 εφαρμόζονται επίσης και για εισοδήματα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως προαναφέρθηκε, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδονται:

- α) σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση,
- β) σε πωλήσεις στο άλλο Κράτος αγαθών ή εμπορευμάτων του ίδιου ή παρόμοιου είδους όπως αυτά που πωλούνται μέσω αυτής της μόνιμης εγκατάστασης.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, είτε αλλού. Ωστόσο, καμία έκπτωση δεν θα επιτρέπεται όσον αφορά τα ποσά, εάν υπάρχουν, τα καταβαλλόμενα, (εκτός από τις αποζημιώσεις των πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή σε άλλα γραφεία της, υπό τη μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών ή άλλων παρόμοιων πληρωμών, σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων ή υπό μορφή προμήθειας, για την παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για διαχείριση ή εκτός των περιπτώσεων των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό τη μορφή τόκων που προκύπτουν από δανεισμό χρημάτων στην μόνιμη εγκατάσταση από την επιχείρηση.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται, με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να προσδιορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Εντούτοις, η χρησιμοποιούμενη αυτή μέθοδος καταμερισμού, πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται σε αυτό το Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων τα κέρδη, που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση, προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη αναφορά σε άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Αρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, εισόδημα που αποκτάται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 έχουν επίσης εφαρμογή στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε "POOL", σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9
ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Av:
 - α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
 - β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.
2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα- κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόμενες η μία την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρία που είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εντούτοις τέτοια μερίσματα, μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν ο δικαιούχος είναι εταιρία (εκτός από προσωπική εταιρία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρίας που καταβάλλει τα μερίσματα.

β) το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρίας αναφορικά με τα κέρδη εκ των οποίων καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος "μερίσματα" όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές ή άλλα δικαιώματα, που δεν αποτελούν απαιτήσεις χρεών, συμμετοχή σε κέρδη, καθώς και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα τα οποία υπόκεινται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τους νόμους τους Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος η εταιρία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν θα έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σε αυτό το άλλο Κράτος μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους, ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκος που προκύπτει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλεται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο τόκος αυτός, όμως, μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτει και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν δικαιούχος του τόκου είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού του τόκου.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα εξαιρούνται από το φόρο σε αυτό το Κράτος, αν ο δικαιούχος των τόκων είναι το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών και της κεντρικής τράπεζας αυτού του Κράτους.

4. Ο όρος "τόκος" όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις, από χρέη κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, είτε παρέχουν είτε όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και ειδικότερα εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων, που συνοδεύουν τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες, καθώς επίσης και οποιοδήποτε εισόδημα που θεωρείται ως τόκος σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα. Ο όρος, εν τούτοις, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε εισόδημα το οποίο αντιμετωπίζεται ως μέρος σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 10. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του Άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, ή παρέχει σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση του χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλεται ο τόκος συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14 ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή όχι, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλεται ο τόκος και αυτός ο τόκος βαρύνει αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτός ο τόκος θεωρείται ότι προκύπτει στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο αυτά τα δικαιώματα, μπορούν, επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, τότε ο φόρος που επιβάλλεται δεν μπορεί να υπερβαίνει

- α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων που καταβάλλονται για την χρήση βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού.
- β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

3. Ο όρος "δικαιώματα" όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής (copyright) φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών και οποιαδήποτε μέσα αναπαραγωγής εικόνας ή ήχου για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασία παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία, ή για μετάδοση με δορυφόρο, καλωδιακών ή οπτικών ινών ή παρόμοια τεχνολογία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση θα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των Άρθρων 7 και 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, σχετικά με τη χρήση, το δικαίωμα ή την πληροφορία για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια ή εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την μεταβίβαση κυριότητας ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια από την μεταβίβαση κυριότητας κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε σταθερή βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της ωφέλειας από την μεταβίβαση της κυριότητας αυτής της μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή αυτής της σταθερής βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
3. Ωφέλεια από την μεταβίβαση της κυριότητας πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.
4. Ωφέλεια από την μεταβίβαση κυριότητας οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος ο μεταβιβάζων την περιουσία.
5. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, να επιβάλλει, σύμφωνα με τη δική του φορολογική νομοθεσία, φόρο επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, που αποκτάται από την μεταβίβαση της κυριότητας μετοχών εταιρίας αυτού του Κράτους.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από ένα φυσικό πρόσωπο κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός εάν διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων του. Εάν διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το ποσό που αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση. Για τον σκοπό αυτό, όταν φυσικό πρόσωπο, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαμένει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες, για κάθε περίοδο 12 μηνών, η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο συγκεκριμένο οικονομικό έτος, θα θεωρείται ότι έχει κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση σε αυτό το άλλο Κράτος, και το εισόδημα που αποκτάται από τις δραστηριότητες που αναφέρονται προηγουμένως οι οποίες λαμβάνουν χώρα σ' αυτό το άλλο Κράτος, θα αποδίδονται σε αυτήν την καθορισμένη βάση.
2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" συμπεριλαμβάνει, ειδικά, ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες

καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15 **ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18 και 19 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:
 - α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μια περίοδο δώδεκα μηνών η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο συγκεκριμένο οικονομικό έτος, και
 - β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16 **ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ**

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, ή άλλου παρόμοιου οργάνου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 **ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ**

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή, υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18 **ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19 **ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.
- β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους:
 - (i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους ή
 - (ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.
2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την τοπική αρχή, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

- β) Ωστόσο η σύνταξη αυτή, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβασή του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησής, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21 ΥΠΕΡΑΚΤΙΕΣ (OFFSHORE) ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν ισχύ ανεξάρτητα από κάθε άλλη διάταξη αυτής της Σύμβασης.

2. Ένα πρόσωπο, το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει υπεράκτιες δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σχετικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και τους φυσικούς πόρους που βρίσκονται σ' αυτό το άλλο Κράτος, θα θεωρείται, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 αυτού του Άρθρου, όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες, ότι διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή καθορισμένης έδρας σε αυτό.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται όταν οι δραστηριότητες ασκούνται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες συνολικά για οποιονδήποτε περίοδο 12 μηνών. Εν τούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου:

- α) δραστηριότητες που διεξάγονται από επιχείρηση η οποία συνδέεται με άλλη επιχείρηση θα θεωρούνται ότι διεξάγονται από την επιχείρηση με την οποία συνδέεται, αν οι εξεταζόμενες δραστηριότητες είναι ουσιαστικά οι ίδιες με εκείνες που διεξάγονται από την τελευταία αναφερόμενη επιχείρηση,
- β) δύο επιχειρήσεις θεωρούνται συνδεδεμένες, αν η μία ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από την άλλη ή και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από τρίτο πρόσωπο ή πρόσωπα.

4. Κέρδη, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την μεταφορά προμηθειών και προσωπικού σε τοποθεσία ή μεταξύ τοποθεσιών όπου ασκούνται δραστηριότητες σχετικές με εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και των φυσικών πόρων τους, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή από την εκμετάλλευση ρυμουλκών ή άλλων βοηθητικών σκαφών για τέτοιες δραστηριότητες, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

5. Μισθοί, ημερομίσθια και παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σχετικά με απασχόληση, η οποία συνδέεται με την εξερεύνηση ή

εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και των φυσικών πόρων τους που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο μέτρο που η εργασία εκτελείται πέραν των θαλασσιών ακτών αυτού του άλλου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος, υπό τον όρο ότι η υπεράκτια αυτή εργασία διεξάγεται για περίοδο υπερβαίνουσα συνολικά τις 30 ημέρες για οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών.

Άρθρο 22 **ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ**

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν θα έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, εκτός από εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή αναφέρεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος τέτοιου εισοδήματος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή περιουσία σε σχέση με τα οποία πληρώνεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με μια τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση, έχουν εφαρμογή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους των οποίων η φορολογική μεταχείριση δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, και προκύπτουν άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν επίσης να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV **ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

Άρθρο 23 **ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 24 ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στην περίπτωση κατοίκου της Ελληνικής Δημοκρατίας, η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως ακολούθως:

- α) Όταν ο κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Λιθουανία, η Ελληνική Δημοκρατία θα αναγνωρίζει:
- (i) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στη Λιθουανία,
 - (ii) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στη Λιθουανία.

Μια τέτοια έκπτωση, όμως, και στις δύο περιπτώσεις δεν υπερβαίνει, εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος, ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στην Λιθουανία.

- β) Όταν καταβάλλονται μερίσματα από μία εταιρεία η οποία είναι κάτοικος της Λιθουανίας σε κάτοικο της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά την πίστωση φόρου θα λαμβάνεται υπόψη (πλέον του φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου α) αυτής της παραγράφου) ο φόρος που έχει καταβληθεί από την εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα εν λόγω μερίσματα.

- γ) Όταν, σύμφωνα με την νομοθεσία της Λιθουανίας, μια απαλλαγή ή μια μείωση φόρων καλυπτόμενων από αυτή την παρούσα Σύμβαση χορηγείται για τον σκοπό της ενθάρρυνσης της οικονομικής ανάπτυξης της Λιθουανίας, ο φόρος ο οποίος θα είχε καταβληθεί αν δεν υπήρχε αυτή η απαλλαγή, ή αυτή η μείωση θεωρείται ότι έχει καταβληθεί για τους σκοπούς των υποπαραγράφων α) και β) αυτής της παραγράφου.

2. Στην περίπτωση κατοίκου της Λιθουανίας, η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως ακολούθως:

Αν κάτοικος της Λιθουανίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία, εκτός αν μια ευνοϊκότερη μεταχείριση προβλέπεται από την εσωτερική της νομοθεσία, η Λιθουανία αναγνωρίζει:

- (α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία,
- (β) ως έκπτωση από φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία.

Μία τέτοια έκπτωση, όμως, και στις δύο περιπτώσεις δεν υπερβαίνει, εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, στην Λιθουανία, όπως υπολογίσθηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25 ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή υποχρέωση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα σε σχέση με την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Πρόσωπα άνευ υπηκοότητας που είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται, σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή υποχρέωση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκειται ή μπορεί να υπαχθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα σε σχέση με την κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους. Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου αυτής της επιχείρησης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή υποχρέωση η οποία έχει σχέση με αυτή, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις οι οποίες έχουν σχέση με αυτές στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, έχουν εφαρμογή σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να φέρει την υπόθεσή του ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 25, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να προσαχθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευόμαστε η μία την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μίας μικτής επιτροπής, αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 27

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τον Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να

αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- β) να παρέχουν πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 28

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Οι Κυβερνήσεις των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιήσουν η μία στην άλλη την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών που απαιτούνται για την θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:

- α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισόδημα που προκύπτει την πρώτη, η μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ,
- β) αναφορικά με άλλους φόρους στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο, που προκύπτουν κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 30 ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την

Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας γραπτή ανακοίνωση για τη λήξη τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από το τέλος οποιδήποτε ημερολογιακού έτους. Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση θα πάψει να ισχύει και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:

- α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισόδημα που προκύπτει την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί του έτους του οποίου δόθηκε η ανακοίνωση,
- β) αναφορικά με τους άλλους φόρους εισοδήματος και φόρους κεφαλαίου, για φόρους οι οποίοι βαρύνουν οποιοδήποτε φορολογικό έτος το οποίο αρχίζει την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους εντός του οποίου δόθηκε η ανακοίνωση.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι πληρεξούσιοι των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν τη παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την 15^η του Μαΐου 2002, στην Ελληνική, στη Λιθουανική, και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ οποιουδήποτε από τα κείμενα, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Λιθουανίας

CONVENTION

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2005